

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202272
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8418202272.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO:31 575 951, proti žalovanému: N. C., W.. XX.XX.XXXX, H. XXX/XX, L. F., M. Č.: L. L. XX, T., o zaplatenie 1 527,59 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi istinu 1527,59 eur, úroky 63,17 eur, úroky vo výške 13,90 % ročne zo sumy 1527,59 eur od 27.09.2018 najdlhšie do 20.01.2023, úroky z omeškania 0,86 eur a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1527,59 eur od 27.09.2018 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku, a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o jej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 15.10.2018 domáhala na žalovanej titulom plnenia vyplývajúceho jej zo zmluvy o úvere zaplatenia nevrátenej časti istiny úveru 1.527,59 eur, kapitalizovaných zmluvných úrokov 63,17 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania 0,86 eur, zmluvných úrokov vo výške 13,90 % ročne z nevrátenej istiny úveru 1.527,59 eur od 25.09.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nevrátenej istiny úveru 1.527,29 eur od 25.09.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených zmluvných úrokov 63,17 eur od 25.09.2018 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tvrdeniami, že dňa 05.02.2016 uzavrela so žalovanou úverovú zmluvu č.00000000281542, súčasťou ktorej sú obchodné podmienky banky. Na základe tejto zmluvy poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur. Žalovaná sa poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokmi a príslušenstvom úveru zaviazala zaplatiť v pravidelných mesačných anuitných splátkach do 20.01.2023. Pred poskytnutím úveru si v zmysle § 7 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s odbornou starostlivosťou preverila schopnosť žalovanej splácať úver (tzv. bonitu žalovanej). Do úvahy pritom zobrala údaje zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI) a nebankového registra klientskych informácií (NRKI), report zo Sociálnej poisťovne alebo údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žalovanej uvedené v žiadosti o poskytnutie úveru, alebo kreditné a debetné obraty na bežnom účte žalovanej. Po vyčerpaní úveru žalovaná prestala dohodnuté splátky platiť riadne a včas. Listom zo dňa 20.07.2018 žalovanú upozornila na omeškanie so splácaním splátok, vyzvala ju na ich zaplatenie, a upozornila na možnosť predčasného zosplatnenia celého úveru v prípade nezaplatenia

omeškaných splátok. Žalovaná omeškané splátky nezaplatila. Listom zo dňa 24.09.2018 jej v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, zmluvou o úvere a obchodnými podmienkami oznámila, že rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru, a vyzvala žalovanú na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere naraz. Podľa čl.19 bod 19.8. obchodných podmienok písomnosti banky adresované klientovi sa považujú za doručené tretím dňom po ich odoslaní prostredníctvom poštového podniku.

3. Pohľadávka zo zmluvy o úvere ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (k 24.09.2018) predstavovala 1.651,62 eur. Pozostávala z nevrátenej istiny úveru vo výške 1.527,59 eur (žalovaná z 2.000 eur zaplatila na istinu len 472,41 eur), zmluvných úrokov vo výške 13,90 % ročne do predčasného zosplatnenia úveru v sume 63,17 eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z každej omeškanej dlžnej splátky do dňa predčasného zosplatnenia úveru v sume 0,86 eur, a nezaplatených poplatkov za upomienky vo výške 60 eur, ktoré si žalobou neuplatnila. Po zosplatnení celého úveru žalovaná nezaplatila žiadnu úhradu. Žalobou si uplatnila aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne z nevrátenej istiny úveru 1.527,59 eur po zosplatnení úveru, tzn. od 25.09.2018 do zaplatenia.

4. Žalobou si uplatnila tiež nárok na zmluvné úroky vo výške 13,90 % ročne z nevrátenej istiny úveru 1.527,59 eur za dobu po zosplatnení úveru, tzn. od 25.09.2018 do zaplatenia. Za účelom opodstatnenosti právneho základu tohto nároku žalobkyňa poukázala na niektoré rozhodnutia krajských súdov, a to na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co 12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co 23/2017-92 zo dňa 29.11.2017 a č.k. 43Co 28/2017-94 zo dňa 27.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co 193/2017-88 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co 297/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 138/2017-83 zo dňa 27.03.2018, a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k. 33Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014.

5. Žalobou si uplatnila aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne z kapitalizovaných zmluvných úrokov 63,17 eur vypočítaných za dobu do predčasného zaplatenia úveru. Za účelom opodstatnenosti právneho základu nároku na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov poukázala na niektoré rozhodnutia krajských súdov, a to rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co 542/2016-59 zo dňa 13.06.2017, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co 19/2017-103 zo dňa 29.11.2017 a č.k. 16Co 111/2017-82 zo dňa 22.03.2018 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co 143/2017-60 zo dňa 19.04.2018.

6. Na preukázanie svojich tvrdení v žalobe žalobkyňa označila a spolu so žalobou predložila listinné dôkazy označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000000281542 - Pôžička“, „Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru“, „Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s.“ účinné od 01.02.2016, „Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko a.s.“ účinné od 01.11.2015, „Opakované upozornenie“ zo dňa 20.07.2018, „Výzva na predčasné splatenie úveru,“ zo dňa 24.09.2018, prehľad splácania úveru do predčasného zosplatnenie, prepočet zmluvných úrokov, a „CREDIT REPORT- ANALYTIC“.

7. V rámci prípravy pojednávania súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku uznesením zo dňa 10.05.2019 č.k. 5Csp 64/2018-48 vyzval žalovanú na písomné vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanej doručené dňa 15.05.2019. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala.

8. Na deň 18.05.2021 súd nariadil vo veci prvé pojednávanie. Spolu s predvolaním na toto pojednávanie vyzval žalobkyňu na doplnenie skutkových tvrdení vo vzťahu k správnosti výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov na úver, a to v lehote 15 dní. Súčasne, v záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, žalobkyňi oznámil predbežné právne posúdenie veci tak, že predbežne nepovažuje za preukázanie splnenie všetkých zákonných podmienok pre účinné uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka naraz, vyžadovaných ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vyzval ju s poukazom na § 138 Civilného sporového poriadku na čiastočné späťvzatie žaloby, alebo aby v stanovenej lehote 15 dní uplatnila všetky prostriedky procesného úroku, nakoľko na neskôr uplatnené prostriedky súd nebude prihliadať.

9. Písomným podaním doručeným súdu dňa 01.04.2021 žalobkyňa súdu oznámila, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá. K podmienkam predčasného zosplatnenia celého úveru uviedla, že možnosť predčasného zosplatnenia strany dohodli v bode 2.9., 2.9.1. „Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko a.s. „, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Žalovaná mala úver splácať k 20. dňu v mesiaci splátkami po 37,37 eur mesačne a splatiť ho celý do 20.01.2023. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru listom zo dňa 24.09.2018 bola v omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.06.2018, ktorú zaplatila iba čiastočne (25,88 eur), a so splátkami splatnými dňa 20.07.2018, 20.08.2018 a 20.09.2018, ktoré nezaplatila vôbec. K 24.09.2018 bola teda v omeškaní so splátkou splatnou 20.06.2018 viac ako 3 mesiace. Na jej nezaplatenie bola pritom upozornená listom zo dňa 20.07.2018, teda v lehote dlhšej než 15 dní. Spolu s podaním žalobkyňa predložila súdu poštové doručky s dátumami „Bratislava 20.07.2018“ a „Bratislava 24.09.2018“. Poukázala tiež na niektoré rozhodnutia súdov.

10. Predmetným písomným podaním žalobkyňa ďalej doplnila skutkové tvrdenia vo vzťahu k skúmaniu schopnosti žalovanej splácať úver v čase pred poskytnutím úveru tak, že z predloženej listiny „CREDIT REPORT - ANALYTIC“, ktorá obsahuje údaje zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI) vyplýva, že žalovaná v čase poskytnutia úveru nemala žiadne dlžné, a ani zostávajúce splátky iných úverov. Pre žalovanú dlhodobo viedla bežný účet, na základe čoho bol schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť jej bonitu. V prílohe podania predložila výpisy z účtu žalovanej č. 9854433003 za obdobie od 1/2015 do 1/2016, tzn. 13 mesiacov pred uzavretím zmluvy o úvere. Na základe posúdenia kreditných a debetných obrátov na tomto účte bol žalovanej predschválený limit úveru, ktorý v tom čase nebol nijako regulovaný. Regulácia a sprísnenie podmienok poskytovania úverov na základe predschválených limitov nadobudla účinnosť až 01.01.2017, resp. 01.01.2019.

11. Podaním žalobkyňa ďalej doplnila skutkové tvrdenia aj vo vzťahu k sume poskytnutého úveru tak, že žalovanej boli finančné prostriedky poskytnuté v rovnakej výške, ako je celková výška úveru uvedená v zmluve o úvere, tzn. vo výške 2.000 eur. Doložila prehľad pohybov na úverovom účte žalovanej zo dňa 05.02.2016. Poukázala na bod 3.5. „Obchodných podmienok pre úvery občanom...“, podľa ktorých peňažné prostriedky formou pôžičky poskytne banka klientovi bezodkladne prostredníctvom úverového účtu jednorázovo v plnej výške pôžičky.

12. Vo vzťahu k správnosti výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov na úver žalobkyňa v predmetnom podaní uviedla, že do ročnej percentuálnej miery nákladov 17,1 % bol započítaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100 eur. To potvrdzuje vyjadrenie celkovej čiastky, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť, vo výške 3.239,08 eur, ktorá bola vypočítaná z počtu mesačných splátok 84 po 37,37 eur, čo činí 3.139,08 eur. Po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100 eur tak celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť činí 3.219,08 eur. Do ročnej percentuálnej miery nákladov, a ani do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebolo započítané poistné, pretože poistné bolo dobrovoľné, nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, nezvýhodňovalo cenu úveru a nijako nemalo vplyv na žiadnu podmienku zmluvy o úvere. Uviedla, že v rámci predzmluvných rokovaní každý klient banky má možnosť zvoliť si uzavretie zmluvy bez poistenia alebo s poistením Súboru A alebo s poistením Súboru B. Ako dôkaz, že poskytuje úvery aj bez poistenia a že poistenie je dobrovoľné, v prílohe podania predložila úverové zmluvy iných klientov uzavreté v rovnakom období, v ktorých poistenie nebolo dojednané. Predložila tiež vyjadrenie odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS zo dňa 02.09.2019, v ktorej NBS v súvislosti s konaním na Okresnom súde v Revúcej skonštatovala, že v obdržanej dokumentácii neboli podklady, ktoré by nasvedčovali tomu, že uzavretie zmluvy za ponúkaných podmienok bolo podmienené prístupím spotrebiteľa k poistnej zmluve. Vo vzťahu k zahrnutiu poistenia do ročnej percentuálnej miery nákladov na úver poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co Csp 41/2020 zo dňa 18.06.2020 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co 72/2020 zo dňa 25.02.2021.

13. Vec súd prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 18.05.2021 za prítomnosti iba žalovanej. Žalobkyňa svoju neúčast' ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 01.04.2021 dôvodom svojej pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosťou konania. Požiadala o prejednanie a rozhodnutie veci bez jej účasti. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že po určitej dobe sa jej začali vracat' peniaze z úverového účtu. Bolo jej povedané, že celá vec bola niekomu postúpená, že to niekto odkúpil. V čase poskytnutia úveru žila s partnerom, vterajším manželom, mali 2 deti. Poberala rodičovský príspevok, manžel bol zamestnaný. V tom čase nemala žiadne úvery. Účet, z ktorého výpisy sú v spise, je na jej meno. V tom

čase však mala u žalobkyne vedené 2 účty. Na účet, z ktorého výpisy žalobkyňa súdu predložila, chodila výplata jej mamy z nemocnice. Jej rodičovský príspevok vo výške 220 eur mesačne a rodinné prídavky na deti chodili na druhý účet. Požiadala súd o povolenie splácania peňažného dlhu v splátkach vo výške maximálne po 50 eur mesačne. Žiadosť odôvodnila tak, že naďalej poberá iba rodičovský príspevok vo výške 270 eur mesačne a rodinné prídavky na 4 deti, spolu 370 eur. Manžel zarobí cca 700 eur čistého mesačne. Za nájom bytu platia 400 eur mesačne, 100 eur za škôlku, a 50 eur platí manžel za pôžičku.

14. Súd vykonal vo veci dokazovanie v celom rozsahu návrhov žalobkyne, a to oboznámením všetkých predložených listín. Žalovaná nenavrholo vykonanie žiadneho dôkazu. Na základe takto vykonaného dokazovania súd skutkový stav veci ustálil nasledovne:

15. Žalovaná v konaní nepoprela a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdeniach žalobkyne, že dňa 05.02.2016 žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere za podmienok tak, ako to žalobkyňa v žalobe a jej písomných doplneniach uviedla, a ako vyplývajú aj z listinných dôkazov predložených ňou súdu. Z listiny označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.000000000281542- Pôžička“ (ďalej len „zmluva o úvere“) vyplýva, že zmluvou o úvere sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000 eur za jednorazový poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100 eur, splatný v deň čerpania úveru, najneskôr do 06.03.2016, a žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobkyňi celkom čiastku 3.239,08 eur. Podľa zmluvy o úvere a dokumentov, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, a to „Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s.“, účinné od 01.02.2016 a „Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko a.s.“, účinných od 01.11.2015 (ďalej len „obchodné podmienky“), žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobkyňi, okrem poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100 eur, 84 anuitných mesačných splátok vo výške 37,37 eur, a to inkasným príkazom na úhradu v prospech úverového účtu, so splatnosťou prvej splátky dňa 22.02.2016, splatnosťou ďalších splátok vždy 20. deň v mesiaci, a splatnosťou celého úveru dňa 20.01.2023. Žalovaná sa zaviazala platiť tiež poplatok za poistenie schopnosti splácať úver (Súbor A) vo výške 0,92 eur mesačne so splatnosťou tiež vždy v 20. deň kalendárneho mesiaca, s počtom úhrad celkom 84. Zmluva o úvere ďalej o.i. obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe 13,90 %, o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) 17,01%, o priemernej RPMN 15,55%, a o odplate 19,45%.

16. Z listiny „Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru“ (ďalej len „žiadosť o úver“) vyplýva, že žalovaná o úver vo výške 2.000 eur žalobkyňu požiadala písomnou žiadosťou dňa 05.02.2016. Podľa obsahu tejto žiadosti o úver žalovaná požiadala aj o poistenie schopnosti splácať úver „Súbor A.“.V žiadosti uviedla, že je na materskej dovolenke, je poberateľkou rodičovského príspevku. Výška jej príjmu nie je v žiadosti uvedená. Uviedla, že je slobodná, má vyživovaciu povinnosť k 2 deťom, a celkový počet členov domácnosti v tom čase bol 3. V žiadosti udelila súhlas na preverenie jej príjmov zo Sociálnej poisťovne a.s. a na poskytnutie osobných údajov pre výpis zo spoločný registra bankových informácií (SRBI) a nebankového registra klientskych informácií (NRKI). Podľa listiny predloženej listiny „CREDIT REPORT - ANALYTIC“, ktorá podľa žalobkyne obsahuje údaje zo SRBI, žalovaná v čase poskytnutia úveru nemala žiadne dlžné, a ani zostávajúce splátky iných úverov. Podľa výpisov z účtu žalovanej č. 985443003 vedeného u žalobkyne za obdobie od januára 2015 do januára 2016 na tento účet boli pravidelne mesačne posielané úhrady od Nemocnice Dr. Vojtecha Kežmarok vo výške od 298 eur až 429,90 eur. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že ide síce o jej účet, ale používala ho v tom čase jej mama. Platby od nemocnice sú výplatami jej mamy. Jej rodičovský príspevok, v tom čase vo výške 220 eur mesačne, a rodinné prídavky na deti jej chodili na druhý účet, ktorá mala vedený u žalobkyne.

17. Žalovaná nepoprela a súd nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že žalovaná mesačné splátky dohodnuté v zmluve o úvere neplatila riadne a včas Podľa prehľadu splácania úveru predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaná nijako nespochybnila, žalovaná splátky vo výške 37,37 eur mesačne a dohodnutý mesačný poplatok za poistenie vo výške 0,92 eur, spolu teda 38,29 eur mesačne, platila iba do 20.06.2018, a to nie všetky splátky v lehote splatnosti. Počnúc mesiacom júl 2018 už žiadne splátky neplatila. Za celé v prehľade vykazované obdobie, tzn. obdobie od 22.02.2016 do 20.6.2018, teda celkom za dobu 29 mesiacov, žalovaná zaplatila 1.083,61 eur.

18. Z listiny označenej ako „Opakované upozornenie“ datovanej dňom 20.07.2018 a poštovej doručky predloženej žalobkyňou vyplýva, že listom vyhotoveným dňa 20.07.2018, riadne doručeným žalovanej dňa 25.07.2018, žalobkyňa žalovanú vyzvala na zaplatenie omeškaných splátok úveru č. 000000000186440, ktorých výšku ku dňu vyhotovenia listu vyčíslila na 40,98 eur, a to najneskôr

do 25.07.2018. Listom žalovanú súčasne upozornila, že ak dlžné splátky neuhradí, uplatní si právo vyplývajúce jej z ust. § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky, ktorá ku dňu vyhotovenia listu predstavuje 1.581,93 eur, naraz.

19. Z listiny označenej ako „Výzva na predčasné splatenie úveru“ datovanej dňom 24.09.2018 a poštovej doručky predloženej žalobkyňou vyplýva, že listom vyhotoveným dňa 24.09.2018, riadne doručeným žalovanej dňa 27.09.2018, žalobkyňa oznámila žalovanej, že nakoľko aj napriek jej opakovanej snahe o obnovenie plnenia zmluvných povinností zo zmluvy o úvere plnenie neobnovila, rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 24.09.2018. Listom žalobkyňa vyzvala žalovanú na zaplatenie sumy 1.621,62 eur s prísl.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 05.02.2016 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka, patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade by sa mala vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Nie je pritom v zásade rozhodujúci subjekt ani objekt záväzkového vzťahu, teda ani povaha účastníkov zmluvného vzťahu z hľadiska, či sú alebo nie sú podnikateľmi. Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako lex specialis.

25. Súd nemal pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej spore má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaná zmluvu o úvere uzavrela ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, nebol medzi stranami sporný. Súd tu poukazuje na právnu argumentáciu žalobkyne v priebehu konania založenú na právnej úprave spotrebiteľského práva (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere vyplýva z označenia žalovanej v zmluve o úvere údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, z označenia samotnej zmluvy o úvere ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere...“, a z obchodných podmienok žalobkyne ako súčasti zmluvy o úvere označených ako „Obchodné podmienky pre úvery občanom...“. Veriteľom, s ktorým žalovaná zmluvu o úvere uzavrela, je banka, ktorej predmetom podnikateľskej činnosti podľa obchodného registra bolo a je poskytovanie úverov.

26. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednávanej veci upravoval zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Obchodnému zákonníka a k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis.

27. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanej v prejednávanej veci na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere má charakter spotrebiteľského úveru, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere tak, ako ich definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch.

30. Základom právnej ochrany spotrebiteľa vo všeobecnosti je názor, podľa ktorého spotrebiteľ sa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi (veriteľovi) vzhľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku vzájomnej kontraktácii, ocitá vo faktickom a nerovnom postavení, a to z dôvodu vyššej profesionálnej skúsenosti dodávateľa (veriteľa), jeho lepšej znalosti práva a lepšej dostupnosti právnych služieb, a jeho možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa (veriteľa), pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné rokovanie pripravený. Pri kontraktácii je využitý moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je tak absolútna. V spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany tej osoby, ktorá urobila právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou prezentovaný, skutkový stav.

31. Právna úprava ochrany spotrebiteľa porušenie predpisov spotrebiteľského práva slúžiacich ochrane spotrebiteľa vo vzájomnej kontraktácii s veriteľom pri zmluve o spotrebiteľskom úvere spája v zásade s tromi základnými právnymi následkami:

- a) so sankciou spočívajúcou v tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov,
- b) so sankciou neplatnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
- c) so sankciou neplatnosti celej alebo časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; zmluva o spotrebiteľskom úvere môže byť neplatná (rovnako ako aj zmluvy nesporebiteľskom úvere) aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka.

32. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

33. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom

berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne účel spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 6. Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2015 (tzn. v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

38. V prejednávanej veci súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere preskúmal z pohľadu cit. právnej úpravy ochrany žalovanej ako spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že zmluva o úvere bola uzavretá v písomnej forme. Názov zmluvy obsahuje slovo „spotrebiteľský úver“ tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. aa) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd nezistil, že by v zmluve absentovala akákoľvek iná z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vyžadovaných ust. § 9 ods. 2 písm. a) až l), s) a z) Zákona o spotrebiteľských úveroch, s absenciou ktorých cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Vychádzajúc z predpokladov použitých na výpočet RPMN uvedených v zmluve a obsahu zmluvy súd RPMN uvedenú v zmluve vo výške 17,1% považoval za správnu. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie záveru, že poplatok za poistenie schopnosti žalovanej splácať úver dohodnutý v zmluve vo výške 0,92 eur mesačne, mal byť zahrnutý do celkových nákladov spotrebiteľa a do výpočtu RPMN. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom patrí aj náklad na poistné (doplnková služba) iba v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poistení úveru, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Tzn., ak poskytnutie úveru bolo poistením podmienené. Ak je však uzavretie poistnej zmluvy fakultatívne a spotrebiteľ na túto doplnkovú službu pristúpi dobrovoľne, hodnota poistného nevstupuje do celkových nákladov spotrebiteľa spojeným so spotrebiteľským úverom. Poplatok za poistenie schopnosti splácať úver v danej veci nie je zahrnutý do celkovej čiastky, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť, a ani do výšky mesačných anuitných splátok. Žalobkyňa predložila súdu zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú v rovnakom období, v ktorých poistenie ako doplnková služba nebolo dojednané. Podľa odborného vyjadrenia NBS zo dňa 06.09.2019, odboru ochrany spotrebiteľských vzťahov, NBS preštudovala dokumentáciu žalobkyne k žiadostiam o poskytnutie úveru z rokov 2015, vrátane obchodných podmienok, a skonštatovala, že predložená dokumentácia žalobkyne (ktorá síce nebola úplná), neobsahuje podklady, ktoré by nasvedčovali tomu, že uzavretie zmlúv bolo podmienené pristúpením spotrebiteľa k poisteniu. Toto vyjadrenie NBS síce poskytla pre účely iného súdneho konania, avšak jedná sa o zmluvné vnútorné dokumenty žalobkyne účinné v rokoch 2015 - 2017. Súd preto zastáva názor, že žalovaná mala možnosť zmluvu o spotrebiteľskom úvere v danej veci uzavrieť aj bez poistenia, na poistenie pristúpila dobrovoľne, a poskytnutie úveru alebo získanie

úveru za daných podmienok nebolo poistením podmienené. Odplata za úver uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere 19,45% neprekračujúcu najvyššiu prípustnú výšku odplaty platnú pre obdobie zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené v dobe od 16.11.2015 do 15.02.2016, zverejnenú na webovej stránke Ministerstva financií SR <<http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783>>, ktorá bola 21,94%.

39. Súd v danom prípade tiež nezistil hrubé porušenie povinnosti žalobkyne posúdiť s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, s ktorým cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spája tiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 tohto zákona sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

40. Žalobkyňa predložila súdu písomnú žiadosť žalovanej o úver, v ktorej žalovaná uviedla údaj o svojom príjme, keď uviedla, že je na materskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok. V žiadosti žalovaná ďalej uviedla údaje o svojich rodinných pomeroch, a to že je slobodná, má 2 vyživované deti, počet členov domácnosti je 3. Žalobkyňa tiež predložila súdu listinu „CREDIT REPORT - ANALYTIC“, ktorá obsahuje údaje zo SRBI, podľa ktorých žalovaná v čase poskytnutia úveru nemala žiadne dlžné, a ani zostávajúce splátky iných úverov. Žalovaná tieto skutočnosti v konaní nepoprela. Sama uviedla, že v čase uzavretia zmluvy nemal žiadne úvery. Preto vychádzajúc z § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd tieto skutkové tvrdenia považoval za nesporné a pri rozhodovaní z nich vychádzal. Za situácie, že žalovaná v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemala žiadne dlžné, a ani zostávajúce splátky iných úverov, berúc do úvahy výšku samotného úveru 2.000 eur a dobu splácania 84 mesiacov (§ 7 ods. 1), súd zastáva názor, že žalobkyňa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere neporušila hrubo svoje povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovanej splácať úver. Túto schopnosť žalovanej posúdila minimálne z údajov o jej príjme a rodinnom stave a z údajov z SRBI (súd nebral do úvahy účet žalovanej vedený u žalobkyne, ktorý používala jej mama). Žalobkyňa žalovanej neposkytla úver bez akýchkoľvek údajov. Súd tu dáva do pozornosti, že ust. § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch bolo do zákona včlenené až novelou vykonanou zákonom č. 299/2019 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2017, tzn. po uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci.

41. S poukazom na vyššie prijaté skutkové a právne závery súd zastáva názor, že žalobkyňa prislúcha nárok ako na zaplatenie nevrátenej časti istiny spotrebiteľského úveru tak, tak aj na zmluvné úroky ako cenu úveru. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaná sa zaviazala istinu úveru vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom v mesačných splátkach, počnúc 1. splátkou splatnou dňa 22.02.2016, a následne splátkami splatnými vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, so splatnosťou poslednej 84. splátky dňa 20.01.2023. Žalobkyňa sa žalobou domáhala na žalovanej zaplatenia celej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere naraz s tvrdením, že žalovanú z dôvodu neplatenia dohodnutých mesačných splátok riadne a včas listom zo dňa 24.09.2018 požiadala o zaplatenie celej pohľadávky, pričom dodržala všetky zákonné podmienky pre uplatnenie tohto práva.

42. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

43. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

44. Podľa prehľadu úhrad predloženého žalobkyňou za obdobie od 22.02.2016 do 20.06.2018 žalovaná poslednú úhradu na úverový účet zaplatila dňa 20.06.2018, pričom k tomuto dňu zaplatila celkom 1.083,61 eur. Medzi stranami nebolo sporné, že počnúc mesiacom júl 2018 žalovaná už žiadne splátky nezaplatila. Podľa tvrdenia žalobkyne v písomnom podaní doručenom súdu dňa 01.04.2021 a predloženého stavu omeškaných splátok, žalovaná ku dňu 20.06.2018 bola v omeškaní so zaplatením časti splátky splatnej ku dňu 20.06.2018 vo výške 25,88 eur. Táto skutočnosť vyplýva aj z prehľadu

splácania, podľa ktorého žalovaná v čase od 22.02.2016 do 20.06.2018, tzn. za 29 mesiacov, zaplatila celkom 1.083,61 eur. Za uvedenú dobu pri splátkach dohodnutých vo výške po 37,37 eur (bez poistenia) mala zaplatiť 1.083,73 eur (29 x 37,37 eur = 1.083,73 eur). Rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaná mala zaplatiť (1.083,73 eur) a sumou, ktorú žalovaná zaplatila, po odpočítaní sumy zarátanej žalobkyňou na poistné, tak predstavuje 25,88 eur (1.083,73 eur - 1.057,85 eur). Listinou „Opakované upozornenie“ vyhotovenou dňa 20.07.2018 žalobkyňa žalovanú vyzvala na zaplatenie omeškaných splátok v sume 40,98 eur, a to najneskôr do 25.07.2018. Podľa tejto listiny žalovanú vyzvala aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 15 eur. Sumu nezaplatených splátok teda ku dňu upozornenia, pri odpočítaní zmluvnej pokuty 15 eur, žalovaná vyčíslila na 25,98 eur, tzn. na časť nezaplatenej splátky splatnej k 20.06.2018. Listom žalobkyňa žalovanú súčasne upozornila, že v prípade nezaplatenia dlžnej časti omeškanej splátky splatnej 20.06.2016, uplatní právo na zaplatenie celej pohľadávky naraz. List bol žalovanej doručený dňa 25.07.2018.

45. Právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky strany v prejednávanej veci dohodli v čl. 2.9.1. v spojení s čl. 2.8 „Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko a.s.“, Podľa týchto článkov „Ak nastane akákoľvek zmena okolností, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru“, pričom „Skutočnosti, ktoré zakladajú zmenu okolností, sú: (a) (nezaplatenie) klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti;“. Žalobkyňa k predčasnému zosplateniu úveru pristúpila listom zo dňa 24.09.2018, ktorý bol žalovanej doručený 27.09.2018. K predčasnému zosplateniu žalobkyňa pristúpila v čase, kedy žalovaná bola viac ako 3 mesiace v omeškaní so zaplatením časti splátky splatnej dňa 20.06.2018, a po tom, čo ju na toto omeškanie listom doručeným dňa 25.07.2018 upozornila, a žalovaná omeškanú časť splátky v lehote viac ako 15 dní (v lehote cca 2 mesiacov) nezaplatila.

46. Za danej situácie súd zastáva názor, že žalobkyňa splnila všetky zákonné podmienky pre uplatnenie práva na predčasné zosplatenie celého úveru stanovené v ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a zosplatenie úveru v prejednávanej veci považoval za právne účinné. Žalobkyňa tak priznal nárok na zaplatenie celej nevrátenej časti istiny úveru tak, ako ju žalobkyňa v prehľade splácania, ktorého obsah žalovaná nespochybnila, vyčíslila, tzn. vo výške 1.527,59 eur. Žalobkyňa súd tiež priznal nárok na zaplatenie kapitalizovaných zmluvných úrokov vo výške 13,90 % ročne za dobu do 24.09.2018 vo výške 63,17 eur. Žalovaná v priebehu konania nijako nespochybnila prepočet týchto zmluvných úrokov za túto dobu preložený žalobkyňou.

47. Súd žalobkyňa priznal nárok na zmluvné úroky v dojednanej výške 13,90 % ročne z nevrátenej istiny úveru 1.527,59 eur aj od 25.09.2018, avšak nie do zaplatenia, ako to žiadala žalobkyňa žalobou, ale iba najdlhšie do 20.01.2023. V prevyšujúcej časti žalobu súd zamietol. Súd žalobkyňa priznal aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, a to ako so zaplatením nevrátenej časti istiny úveru 1.527,59 eur, tak aj so zaplatením zmluvných úrokov vo výške 63,17 eur. Právny základ a výšku úrokov z omeškania súd dôvodí ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Vo vzťahu k zamietnutiu nároku na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 13,90% ročne z nevrátenej istiny úveru 1.527,59 eur po 20.01.2023, ako aj vo vzťahu k právnemu základu nároku na úroky z omeškania so zaplatením zmluvných úrokov vo výške 63,17 eur, súd poukazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.06.2020 sp. zn. 5Cdo 42/2020 publikované v zbierke súdnych rozhodnutí ZSP 1/2021, podľa ktorého: „V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru patrí veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností zaplatil dlžník ako cenu peňazí“. Podľa poznámky k tomuto rozhodnutiu: „Najvyšší súd v danom rozhodnutí riešil odbornou verejnosťou dlhodobo diskutovanú, v praxi všeobecných súdov mimoriadne frekventovanú, súdmi rozdielne rozhodovanú a pre širokú laickú verejnosť značne citlivú právnu otázku. Ide o otázku, či v spotrebiteľských veciach, v ktorých banka poskytla spotrebiteľovi úver a vzhľadom na porušenie povinností spotrebiteľa rozhodla o predčasnej splatnosti (o "zosplatení") úveru, možno alebo nemožno kumulovať zmluvné úroky a úroky z omeškania. Po vysvetlení podstaty troch skupín rozhodnutí, ktoré

sa časom vyprofilovali v rozhodovacej praxi krajských súdov (ako aj spôsobov riešenia tejto právnej otázky krajskými súdmi), najvyšší súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, prečo dospel k záveru, že ak veriteľ (banka) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, patrí mu úrok z istiny vo výške, akú by dlžník zaplatil (ako cenu peňazí) pri riadnom plnení svojich povinností. Pre úplnosť možno uviesť, že s právnymi závermi, na ktorých spočíva komentované rozhodnutie, sa stotožnili dovolacie senáty najvyššieho súdu vo viacerých ďalších skutkovo a právne obdobných prípadoch, napríklad vo veciach sp.zn. 2 Cdo 241/2019, 8 Cdo 147/2020 a 9 Cdo 24/2020. Ukazuje sa však, že časť dovolacích senátov pristupuje k riešeniu danej problematiky z iných hľadísk (v tejto súvislosti pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 7 Cdo 186/2020). V rozhodnutiach sp.zn. 1 Cdo 94/2019 a 1 Cdo 208/2019 najvyšší súd konštatoval, že inštitút predčasného "zosplatnenia" úveru veriteľom v dôsledku omeškania dlžníka predstavuje zmenu záväzkovo-právneho vzťahu. Táto zmena spočíva v tom, že sa mení obsah pôvodne dohodnutého záväzku (zmluvy o úvere) v časti práv a povinností zmluvných strán. Pôvodný záväzok obsahoval povinnosť dlžníka splácať predmet zmluvy v mesačných splátkach. Pri uzavretí zmluvy sa dlžník s veriteľom dohodli, že veriteľ má okrem iného právo pri omeškaní dlžníka predčasne "zosplatniť" nesplatený zostatok predmetu zmluvy a žiadať od dlžníka jeho zaplatenie naraz. To znamená, že omeškanie dlžníka so splácaním splátok spôsobí (ak veriteľ využije toto právo) zmenu v povinnosti dlžníka vrátiť predmet zmluvy, pričom zmena tejto povinnosti spočíva v zmene formy vrátenia zostatku predmetu zmluvy zo splátkovej na jednorazovú. Nesprávny je preto záver, že veriteľ nemá nárok na úroky z úveru aj po termíne predčasnej splatnosti, pretože si to účastníci výslovne nedohodli v zmluve, resp. to neobsahujú všeobecné obchodné podmienky veriteľa. Úrok z úveru a úrok z omeškania sú dva odlišné inštitúty, ktoré treba dôsledne odlišovať a nemožno ich zamieňať. Po "zosplatnení" úveru tak z nesplatenej istiny ďalej beží úrok z úveru (ako odmena za poskytnuté finančné prostriedky, ktoré dlžník v dohodnutej dobe nevrátil) až do ich vrátenia a v prípade omeškania dlžníka beží zároveň taktiež úrok z omeškania (ako sankcia za omeškanie s úhradou peňažného záväzku). Opačný názor vedie k absurdnému dôsledku, že dlžník (spotrebiteľ), ktorý po dobu trvania zmluvy platil dohodnutý úrok z úveru (napr. 19,53% ročne), by po porušení jeho zmluvných povinností a po "zosplatnení" úveru platil zákonný úrok z omeškania (napr. 9% ročne). V dôsledku toho by pre dlžníka bolo výhodnejšie byť v omeškaní než úver riadne splácať. V inom rozhodnutí (sp. zn. 6 Cdo 113/2019) najvyšší súd poukázal na rozsudok SD EÚ zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v zmysle ktorého cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách ustanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku. Bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Aj z tohto hľadiska je preto opodstatnený záver nielen o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 113/2018).

49. Súd ďalej dáva do pozornosti tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.02.2021 sp.zn. 25Co Csp 21/2020, rozsudok Krajského súdu v Trenčine zo dňa 19.04.2018 sp.zn. 19Co 143/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.03.2018 sp.zn. 16Co 111/2017.

50. Podľa § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, avšak súd môže v odôvodnených prípadoch určiť lehotu dlhšiu. V danej veci súd povolil žalovanej uložené peňažné plnenie vykonať v splátkach vo výške po 50 eur, a to tak, že omeškanie čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd pri povolení splátok vychádzal zo zistení, že žalovaná je naďalej na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške cca 270 eur mesačne a rodinné prídavky na 4 deti vo výške cca 90 eur mesačne. Je vydatá. Priemerný čistý mesačný príjem jej manžela sa pohybuje vo výške cca 700 eur. Rodina za nájom v Poprade platí mesačne 400 eur, 100 eur mesačne za materskú škôlku a 50 eur na splácanie iných pôžičiek. Súd zastáva názor, že povolenie splátok tak, ako to súd uviedol vo výroku I. tohto rozsudku, nebude mať neprimeraný vplyv na jej majetkovú sféru žalobkyne.

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

55. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd žalobe žalobkyne, okrem nepatrnej časti, vyhovel. Žalobkyňa bola v spore neúspešná iba čo do nároku na priznanie zmluvných úrokov z nevrátenej istiny úveru 1.527,59 eur od 21.01.2023 do zaplatenia. Súd preto žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).